

**ОЛЕНА ФРОЛЯК:
«МЕНЕ ЦІКАВЛЯТЬ
ЗВИЧАЙНІ ЛЮДИ»**

**ЦЕЙ ДОКУМЕНТ
ЗАКОНОДАВЦЯМ**

СТОР. 2

НЕ «ГОРИТЬ»

**ЧОМУ ІСУС
НАРОДЖУЄТЬСЯ**

СТОР. 4

ДВІЧІ

АКТОРСЬКІ ДОЛІ

СТОР. 13

**МЕССИ ЗНОВУ
КРАЩИЙ У СВІТІ**

СТОР. 15

УКРАЇНА ЗДАТНА НАГОДУВАТИ ВЕСЬ СВІТ

Такої думки дійшли міжнародні експерти світового аграрного ринку. Саме Україна, з її величезним потенціалом виробництва зернових, здатна на вирішальний внесок у боротьбі з атакуючим планету голодом. Інша справа, що наразі цей потенціал використовується лише на мізерний відсоток, що не дозволяє нам посісти належне місце серед найбільших світових «годувальників».

За словами голови ради директорів компанії «Авангард» Олега Бахматюка, ООН розробляє глобальні програми боротьби з голодом. Якщо Україні вдасться увійти до них, невдовзі ми отримаємо підтримку світового співтовариства. Зокрема, уважливий величезних довгострокових інвестицій. Але спочатку Україні треба довести безпечність власної території для функціонування міжнародного капіталу. А щоб створити прийнятну інвестиційну базу, держава має надати ООН продовольчу стратегію, що залишатиметься незмінною протягом наступних семи-десяти років. Тільки так нас сприймуть у світі як серйозного стратегічного партнера з надпотужними можливостями на продовольчому ринку.

У свою чергу директор інвестиційно-банківського департаменту інвестгрупи «Сократ» Володимир Клименко зазначив, що в майбутньому Україна має всі шанси нарощувати власний політичний авторитет завдяки агросектору. Однак без організації прозорого партнерства держави з підприємцями досягти бажаного результату буде практично неможливо. «Влада повинна створити зрозумілі юридичні правила для аграрно-продовольчих компаній та їхніх потенційних інвесторів, - оптимістично прогнозує експерт. - На жаль, у 2010-му в агросекторі ми побачили лише кілька значимих проектів, пов'язаних із виходом агрохолдингів на IPO при залученні євробондів. Наступний рік має стати більш врожайним - обсяги залучених фінансів за акціями вітчизняних агропромислових підприємств на Лондонській та Варшавській фондових біржах можуть продемонструвати подвійне зростання».

На думку іншого знаного експерта, генерального директора інвестиційної компанії Adamant Investments Олени Великої: «Вкрай важливо, як держава захищатиме свої інтереси задля нарощування частки активів на міжнародних ринках сільськогосподарської продукції... Звичайна в таких випадках піар-підтримка країни та її реформ - лише один із належних аспектів. Другий - повсякденна кропітка структурна робота - формування товарних ринків, розвиток інструментарію впливу на сировинні активи національних компаній (ф'ючерси, форварди) та багато іншого, що робить ринок цивілізованим та передбачуваним для потужних міжнародних інвесторів», - підсумувала пані Велика.

Напевно, в нашій ситуації агропромисловий сектор насправді має стати тим «коником-горбокоником», який витягне країну з болота тривалої посткомуністичної депресії. В умовах тотального дефіциту енергоресурсів та стратегічної сировини Україна володіє величезними запасами унікальних плодючих чорноземів, які здатні нагодувати півсвіту. В сучасних умовах глобального перенаселення планети це краще за золото чи нафту. Треба тільки руки правильно прикласти, і голови.

Гліб ПРЕОБРАЖЕНСЬКИЙ

ЦЕЙ ДОКУМЕНТ ЗАКОНОДАВЦЯМ

НЕ «ГОРИТЬ»

ЖУРНАЛІСТИ ТА ГРОМАДСЬКІ ОРГАНІЗАЦІЇ НАПОЛЯГАЮТЬ НА ТЕРМІНОВОМУ УХВАЛЕННІ ЗАКОНУ ПРО ДОСТУП ДО ПУБЛІЧНОЇ ІНФОРМАЦІЇ. ПРОЦЕЙДЕТЬСЯ У ЗАЯВІ ОРГАНІЗАЦІЇ «СТОП ЦЕНЗУР». БЕЗ ПОДІБНОГО ЗАКОНУ, ВВАЖАЄ ГРОМАДСЬКІСТЬ, УКРАЇНІ НІКОЛИ НЕ ПОДОЛАТИ ВНУТРІШНЮ КОРУПЦІЮ.

«Ми, представники громадськості, занепокоєні тим, що через формальні причини депутати зтягають процес ухвалення закону, який може стати ефективним інструментом боротьби з корупцією та контролю над владою», - йдеться у спільній заяві активістів «руку підтримки» Законопроекту «Про внесення змін до деяких законодавчих актів України (щодо забезпечення доступу до публічної інформації)». «Вважаємо неконструктивною та шкідливою для розвитку демократії в Україні позицію комуністів та всіх тих, хто блокує ухвалення цього вкрай важливого документа», - відверто означили свою принципову позицію свідомі журналісти країни та представники понад 150 громадських організацій. Усі вони переконані, що спікер Литвин «особисто відповідає за те, аби всі формальні перешкоди на шляху до голосування були усунуті, а законопроект результативно проголосований Верховною Радою».

Нагадаємо, що 30 листопада 2010 року Верховна Рада вирішувала долю документа в першому читанні. Тоді за ухвалення Законопроекту «Про внесення змін до деяких законодавчих актів України (щодо забезпечення доступу до публічної інформації)» проголосувало 344 депутати. Проте друге читання 21 листопада 2010 року ВР успішно провалила. Проти голосували одвічні «підпільники» - комуністи (у повному складі) та великі частини всіх різнокольорових парламентських фракцій. Навіть опозиційний БЮТ у другому читанні спромігся підтримати закон лише 68 «багнетами». Наступний розгляд відкладається на невизначений термін. Чи не забагато «честі» для нібито звичайного гуманітарного нормативу?

ЧОГО ВОНИ БОЯТЬСЯ?

І справді, складається враження, що важливий закон «левова» частка нардепів сприймає не як надважливий чинник демократії, а як наступ на особисті привілеї. Звісно, закон децю «пригне» їх до людей, проте залишить високу зарплатню, шикарні французькі краватки, швейцарські годинники та законне право ходити на роботу коли заманеться. Що втраять

народні обранці? За великим рахунком - нічого. Дрібнички, які легко «обійти на повороті» за допомогою «профілактичних засобів» (із асортименту тих-таки особистих привілеїв). Найперше, що станеться при ухваленні «нового інформаційного порядку» з депутатськими життями - гіпотетична складність у справі приховування певних таємниць. Суспільство матиме право запитати вірних слуг: «А подайте мені, шановні, звіт...». Трохи неприємно, але ж і не смертельно. Друга втрата взагалі не зменшує «у зрості» обранців, стосуючись сфери так званих «понтів для відряджених». Пам'ятаєте старе народне прислів'я: «Хто володіє інформацією - володіє кріслом у ВР»? Дотепер так і було. Допитливі депутати мали право знати те, про що не відала інша «дрібнота». Сумнівно, що остання цїкавилась «чим», але з ухвалою законопроекту на одну депутатську «винятковість» поменшає.

НЕ БАЖАЮТЬ БУТИ «ПЕРЕСІЧНИМИ»

Напевно, наші народні парламентарі давно поділили білий світ на «себе» та «тих». До «тих» зачислили всіх інших, не «вмебльованих» депутатськими «понтами» людей (звісно, якщо тільки ті не олігархи чи авторитетні бандити). Деякі обранці просиджують штани на червоному бархаті ВР третю й, навіть, четверту каденцію поспіль. При такому розкладі починають сприймати Парламент як легку, прибуткову й довичну роботу з елементами «персонального комунізму». Тому й припустити не наважаться (навіть у кошмарі) своє пониження до «тих» у майбутньому. І як банальне похідне з цього «неприпущення» - ворожість до всього прогресивного та демократичного. Демократичні засади загрожують «кайфовому» життю українських «недоторканців». Така от арифметика «вимальовується». Може варто лімітувати їх невідкладність законам та обмежити персональний «комунізм» до, наприклад, двох строків абсолютного щастя? Щоб вони навчилися бачити себе «тими». Може тоді попрацюють для нас, пересічних, аби всім українцям зажилось хоч трохи краще.

Олександр ВИГОВСЬКИЙ

Екс-міністр Луценко виступив перед суддями в Апеляційному суді Києва. Колишній глава МВС просив, приймаючи рішення, «думати не про нього, а про Україну». Ю. Луценко закликав суддів подарувати українцям надію, що справедливість у державі все-таки існує. «У нарадчій кімнаті думайте не про мене, мою дружину чи дітей. Думайте про Україну, під прапором якої сидите!» - заявив він. Політик також зазначив, що віра у справедливий суд понад усе потрібна саме зараз, коли навколо відбувається «безліч несправедливих речей, коли реабілітуються кримінальні авторитети, а на волю випускають тих, кого підозрюють у тяжких злочинах».

Також рішення про своє затримання лідер «Народної самооборони» назвав «найбільшим казусом суду». «Я знаю багато анекдотів і приколів, але такого ще не чув», - додав він. Політик також назвав «повною ахінеєю» те, що він буцімто намагався втекти за кордон. За словами Луценка, у нього було занадто менше три причини відмовитися від подібного кроку: «По-перше, не з моїми грошима і особою виїздити з країни. По-друге, сім'я і діти. Третя причина - я не хотів підставляти тих, хто нині лишився в СІЗО».

ЛУЦЕНКА ПОСАДЯТЬ

АПЕЛЯЦІЙНИЙ СУД КИЄВА ЗАЛИШИВ У СИЛІ РІШЕННЯ ПЕЧЕРСЬКОГО РАЙОННОГО СУДУ ПРО ЗАСТОСУВАННЯ ДО КОЛИШНЬОГО МІНІСТРА ВНУТРІШНІХ СПРАВ УКРАЇНИ ЮРІЯ ЛУЦЕНКА ЗАПОБІЖНОГО ЗАХОДУ У ВИГЛЯДІ АРЕШТУ НА ДВА МІСЯЦІ. ТАКЕ РІШЕННЯ УХВАЛИЛИ СУДДІ ПІСЛЯ НАРАДИ.

«ПО ПРИКОЛУ»

Поки судді радились, екс-міністр зміг поспілкуватися з родиною та Юлією Тимошенко, яка також перебувала у залі. Охоронці їм не перешкождали. Лідер БЮТ, звертаючись до соратника, висловила йому повну солідарність і підтримку, побажала не втрачати оптимізму.

Під час цього спілкування Луценко розповів, що у нього при арешті вилучили годинник. Також він повідомив, що в камері є телевизор, але він не показує «5 канал» і канал «24». Екс-міністр додав, що йому заборонили отримувати книги ззовні, порадивши користуватися послугами бібліотеки СІЗО.

Нагадаємо, пана Луценка звинувачують в «заволодінні державним майном в особливо великих розмірах шляхом зловживання службовим становищем за попередньою змовою групи осіб».

Юлія БОЯРСЬКОВА

КОМУНАЛЬНІ ПОСЛУГИ ПОДОРОЖЧАЮТЬ

У 2011 РОЦІ ДОДАТКОВІ ВИТРАТИ НА ЖИТЛОВО-КОМУНАЛЬНІ ПОСЛУГИ МОЖУТЬ ЗРОСТИ В СЕРЕДНЬОМУ НА 1700 ГРН. НА РІК. ПРО ЦЕ ПОВІДОМЛЯЄ НАЦІОНАЛЬНИЙ ФОРУМ ПРОФСПІЛОК УКРАЇНИ (НФПУ) НА СВОЄМУ ОФІЦІЙНОМУ САЙТІ.

Розрахунки зроблені на основі підвищення на 35% тарифів на теплову енергію, що, відповідно до рішення Національної комісії регулювання електроенергетики України, мало набрати чинності з 1 січня 2011 року після відповідного розпорядження місцевої влади. Крім того, з 1 квітня очікують

збільшення на 50% ціни на газ для населення, що є обов'язковою умовою Міжнародного валютного фонду (МВФ) для одержання Україною третього траншу. Також з квітня Уряд України розглядає можливість збільшення вдвічі ціни

на електроенергію для населення, а з серпня 2011-го - подальше її зростання на 39%.

Міністерство палива й енергетики вже склало прогноз середньозваженої оптової ринкової ціни на електроенергію,

відповідно до якої цього року вона зросте на 15% у порівнянні з 2010 роком - до 55,07 коп. за Квт/год. У цей розрахунок уже закладені підвищені тарифи для населення (у квітні на 100% і в серпні на 39%). «Якщо скласти усі заплановані підвищення ціни на житлово-комунальні послуги, то отримаємо зростання витрат для кожної родини на 1700 грн.», - зазначив голова НФПУ Мирослав Якібчук.

При цьому він підкреслив, що будь-які кроки з підвищення

тарифів і ціни на газ влада має починати тільки після оприлюднення плану реформи житлово-комунальної та газової галузі, широкого їхнього обговорення й узгодження з суспільством, у тому числі з профспілками.

Як було повідомлено раніше, вартість побутового газу з 1 серпня 2010 року зросла на 50%. НФПУ звернувся з позовом до Окружного адміністративного суду міста Києва про скасування відповідної постанови і визнання її протиправною.

ВАРШАВА ПЕРЕЙМАЛАСЬ ДОЛЕЮ УКРАЇНИ,

ГРАНИЧНЕ НЕВДОВОЛЕННЯ ПОЛЬЩІ БЕЗДІЯЛЬНІСТЮ ЄВРОАТЛАНТИЧНОГО БЛОКУ ВИНИКЛО ПОНАД ДВА РОКИ ТОМУ, КОЛИ РОСІЯ ЦІНІЧНО АНЕКСУВАЛА ЧАСТИНУ ТЕРИТОРІЇ СУСІДНЬОЇ ГРУЗІЇ. ПОЛЬСЬКЕ КЕРІВНИЦТВО МАЛО ПІДСТАВИ ОЧІКУВАТИ ПОВТОРЕННЯ ПОДІБНОГО СЦЕНАРІЮ НА РОСІЙСЬКО-УКРАЇНСЬКОМУ КОРДОНІ. САМЕ ЧЕРЕЗ ЦІ ПОБОЮВАННЯ ВАРШАВА ВКАЗАЛА НАТО НА ЙОГО ЗЛОЧИННЕ НЕВТРУЧАННЯ В ГЕОПОЛІТИЧНУ КРИЗУ НА КАВКАЗІ.

КОЛИ ОБЗИВАЛА НАТО «БЕЗЗУБИМ КЛУБОМ»

Про це світ дізнався після скандального оприлюднення сайтом Wikileaks депеші з амбасди США у Варшаві, датованої груднем 2008 року. В цьому листі американський дипломат описує реакцію польської влади на факт російської агресії проти суверенної Грузії. Він звертає увагу на різку критику міністра закордонних справ Польщі Радослава Сикорського непринципової позиції НАТО в конфлікті: «Сикорський обурювався, що Альянс перетворився на «беззубий політичний клуб». Він також попередив, що Польща в жодному разі не подарує Росії, якщо грузинський сценарій повториться в Україні».

Вищезгаданий документ підтверджує, що тоді, два роки тому, Польща активно лобіювала наміри швидкого вступу до НАТО сусідніх Білорусі та України, зокрема заради створення захисної «буферної» зони між Центральною Європою та вкрай агресивною супердержавою Росією: «Надання колишнім радянським республікам перспектив створення зони вільної торгівлі та безвізового режиму з Євросоюзом, так зване «Східне партнерство», має стимулювати потрібні реформи для входження в ЄС, таким чином нівелюючи зростання негативного впливу Росії».

Також у депеші цитувалася

пряма мова прем'єр-міністра Польщі Дональда Туска, який одразу після Кавказького конфлікту в серпні 2008-го нібито зауважив американським дипломатам: «Сподіваюсь, тепер ви розумієте, чому нам потрібні ракети Patriot та подальші гарантії національної безпеки». Але то вже страхи польських сусідів. Нас, українців, в першу чергу повинні турбувати наші гарантії та національна безпека. Той ажіотаж, що потягнув за собою різкі вислови польських високопосадовців проти керівництва всемогутнього Альянсу свідчить про їхню поінформованість щодо можливостей та намірів «великого північного брата» у стосунках із «одвічним стратегічним партнером» - Україною. Відповідальні дипломати ніколи дарма не «п'ятають», без відповідної фактично-доказової бази. Отже, нам, і пересічним, і високопоставленим українцям, давно час замислитись над нагальною темою – «в чому сила, брате...». Особливо тим українцям, які тішать себе рожевими ілюзіями про власну недоторканість, безпеку та Захід, який нам буцімто допоможе... Особливо після ухвалення російської доктрини допомоги співвітчизникам усіма можливими засобами в будь-якій точці земної кулі. Хочу нагадати, що

під це формулювання цілком підпадає не тільки територія маленької Грузії, але й терени незалежної України.

«Конфлікти ХХІ ст. – це не силові, а інформаційні війни. Наразі така інформаційна війна між Росією та Україною точиться в ефірному просторі обох держав. Україна її беззаперечно програє, тому що виявилась не готовою до подібних протистоянь – одразу після грузинсько-російського конфлікту повідомляв знайомий український політолог Кость Бондаренко. Мені дуже хочеться вірити, що кавказький сценарій в Україні малоймовірний, проте нині стало зрозуміло, що у випадку військового конфлікту з Росією, Україну ніхто не захистить. Країни НАТО зберігатимуть позицію стороннього спостерігача».

Гадаю, варто зважати на знаних політологів, як і на класичних кіногероїв минулого. Один із них, Джеймс Бонд, наполегливо пропонував нам «ніколи не говорити «ніколи», бути готовими та прагматичними. Це принаймні збереже гідність. А вже у кризові моменти більшість лякливо «ховає голову в пісок», чи по-дитячому кричить: «Рятуйте!», оглядаючись на Польщу та НАТО. Краще «записатись на бокс» і нарешті подорослішати. Незабаром двадцять років «стукне»!

Олександр ВИГОВСЬКИЙ

На думку кримського «голрадміну» попередня Рада, склад якої не змінювався десять останніх років, була не спроможна забезпечити оперативне реагування на обставини та проблеми кримських татар на історичній батьківщині. «До складу оновленої Ради увійшли як представники різних громадських організацій, так і окремі авторитетні (?) особи. Нова структура має сприяти ефективному функціонуванню Ради, працюватиме на позитив, а не буде символічним декларативним органом, як попередня», - вважає кримський прем'єр. Він також заявив, що своїм указом про «Питання Ради представників кримськотатарського народу» Глава держави вчасно зупинив «штучне нагнітання протестних настроїв серед кримських татар».

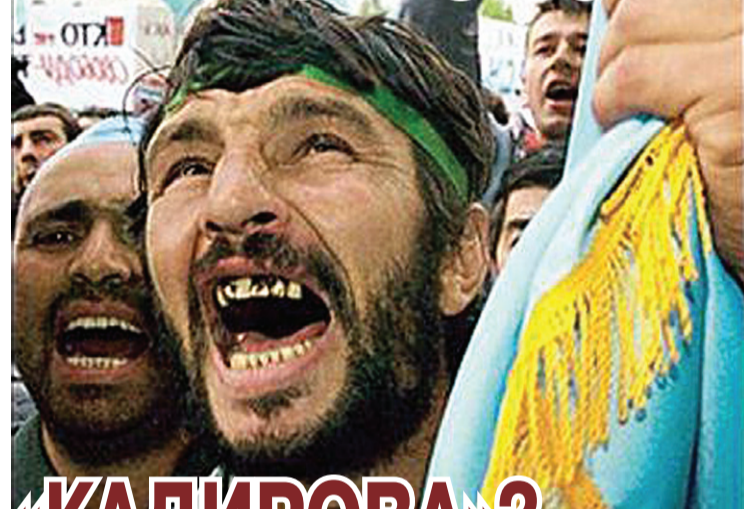
Більш того, Василь Джарти насмілюся «наїхати» на керівництво самого меджлісу. Публічно зауважив, що його дії принижують кримськотатарський народ.

всі «козири» у Джарти. Він має повноваження, сміливість, безвідповідальність щодо наслідків та, головне, значний фінансовий потенціал. «Президент доручив мені та першому віце-прем'єр-міністру Андрію Ключеву використовувати бюджет України, залучити компанії, які братимуть участь у будівництві житла для кримськотатарського народу», - багаторазово похвалився новий «губернатор Камчатки»... пардон, Криму. Потужна зброя, чи не так?

А ЩО Ж ОПОНЕНТИ?

Опальні представники відставленої Ради кримськотатарського народу навели свої аргументи: «До запланованої зустрічі було проведено відповідну підготовчу роботу. Але прямо напередодні події нам запропонували замість засідання Ради представників кримськотатарського народу за участю Президента «зустріч із представниками кримськотатарського населення». Автори

КИЇВ ШУКАЄ СОБІ

«КАДИРОВА»?

» ОНОВЛЕНА ПРЕЗИДЕНТОМ УКРАЇНИ РАДА ПРЕДСТАВНИКІВ КРИМСЬКОТАТАРСЬКОГО НАРОДУ ВІДОБРАЖАЄ ВСЕ РОЗМАЇТТЯ ІСНУЮЧИХ У ЦЬОМУ СЕРЕДОВИЩІ ПОГЛЯДІВ, - ВВАЖАЄ ГОЛОВА РАДИ МІНІСТРІВ КРИМУ ВАСИЛЬ ДЖАРТИ.

тарський народ. «Джемільов і Чубаров (керівники цього законодавчо-представницького органу) не виявили бажання зустрітись з Президентом, і не з'явилися на нараді, яку було присвячено стратегії розвитку Криму. У Головному управлінні інформаційної політики Ради міністрів АРК поінформували, що, відмовившись брати участь у нараді та не зустрівшись із Президентом України, лідери представництва мусульман продемонстрували байдужість до майбутнього Криму, а така позиція принизила для прихильників меджлісу».

ЦЕ ВЖЕ НЕ НАТЯК...

... а оголошення безпощадної війни. Точно як у випадку з БЮТ. Зрозуміло, що Джарти ніколи б не наважився на війну з меджлісом без санкції з Києва. Таким чином, духовне керівництво кримських татар опинилось у глибокій, так би мовити... опалі, на найвищому державному рівні. Чим зумовлене таке вороже ставлення Президента? Хтозна. Може, особистою образою, «оранжистським» минулим чи «безпідставним власним поглядом» меджлісу на все доволло? Хай там як, але наразі

заяви зазначили, що «на цю «перформативку» крім керівників меджлісу запросили... ні, не очільників впливових кримськотатарських ГО, які мають авторитет у Криму, а представників двох-трьох скандальних громадсько-політичних угруповань, за якими стоять непрогнозовані особи, ладні до будь-якої деструкції заради своїх амбіцій».

РОЗДІЛЯЙ І ВОЛОДАРЮ!

Схоже, саме таку тактику (під проводом Києва) обрав Сімферополь для впорядкування складного «татарського питання» у Криму. Один президент-прем'єр таким чином вирішив «чеченське питання» на Кавказі. Знайшов такого собі пана Кадирова, готового на все заради необмеженої містечкової влади, та й призначив його президентом гірської республіки. Тепер той «сидить» на російських багнетах, «облизуючи президент-прем'єра», щоб той, часом, не розлюбив. Правда, для цього їм обом довелося, так би мовити, «усунути» третину населення гордої Ічкерії. Неоднозначна практика. І не дуже традиційна для толерантних українців. Отже, чи очікувати нам найближчим часом кримського «Кадирова»? Поживемо-побачимо!

Гліб ПРЕОБРАЖЕНСЬКИЙ

ДО НАС ПРИЇХАВ РЕВІЗОР...

В УКРАЇНУ З ДВОДЕННИМ ВІЗИТОМ ПРИБУВ ПРЕДСТАВНИК ЄВРОКОМІСІЇ ШТЕФАН ФЮЛЕ

За повідомленням представництва в Києві, він приїхав на запрошення опозиції і планує зустрітись з Президентом України Віктором Януковичем, Прем'єр-міністром Миколою Азаровим, іншими посадовими особами, а також головою Парламентського комітету з питань євроінтеграції, опозиціонером Борисом Тарасюком.

Під час візиту Фюле бажає почути думку суспільства,

медіаекспертів, правозахисників і представників бізнесу, об'єднаних у Європейську бізнес-асоціацію. Комісар обговорить відносини України з Євросоюзом у 2011 році, переговори щодо Угоди про асоціацію та зону вільної торгівлі. Також порушуватимуться питання щодо «останніх політичних подій, економічної реформи та бізнес-клімату в Україні».

6 грудня минулого року на конференції, присвяченій 20-й річниці варшавського Центру східних досліджень, Фюле заявив, що Угода про асоціацію створить належні економічні умови і сприятиме реальній інтеграції України в ЄС. Серед першочергових економічних перетворень єврокомісар назвав реформу системи оподаткування, покращення бюджетного планування,

посилення фінансового нагляду і, перш за все, поліпшення бізнес-клімату.

Однак, говорячи про Україну, Штефан Фюле зазначив, що ЄС «має не забувати про значний внутрішній потенціал, який має Україна для збільшення рівня приватних інвестицій та податкових доходів завдяки реформам економічного врядування».

Проте єврокомісар наголосив, що ЄС цікавлять не тільки економічні реформи і політична стабільність в Україні, але і їхня ціна. «Деякі українці не розуміють, що досягнення політичної стабільності не повинно суперечити просуванню основоположних прав людини, і що загальний темп та глибина зближення з ЄС залежатимуть від заходів у цій сфері», - зауважив він.

Національна комісія регулювання електроенергетики України повідомляє, що 20 січня 2011 року о 10-00 відбудеться відкрите засідання Комісії за адресою: 03680, м. Київ, вул. Смоленська, 19. Тел./факс: (44) 454-70-71.

Питання порядку денного:

Розділ перший

I. Про видачу ліцензії на право провадження господарської діяльності з постачання природного газу, газу (метану) вугільних родовищ за нерегульованим тарифом ТОВ

«УКРЕНЕРГО».

II. Щодо продовження дії ліцензії на право провадження діяльності з постачання електричної енергії за нерегульованим тарифом, виданої ТОВ «НК „ЕНЕРГІЯ”».

III. Щодо анулювання ліцензій на право провадження господарської діяльності з виробництва, постачання та транспортування теплової енергії, виданих ЗАТ «МЛИБОР».

IV. Про схвалення проектів постанов, прийняття регуляторних актів НКРЕ, внесення змін до Плану діяльності НКРЕ з підготовки проектів регуляторних актів на 2011 рік.

Розділ другий.

Різне.

ЧИМ ЗАПАМ'ЯТАВСЯ МИНУЛИЙ РІК?

Чим запам'ятався минулий рік особисто Вам? За китайським гороскопом 2010-й – рік Тигра. Це пазуристе створіння лише спочатку здається великою пухнастою кішкою, а насправді є хижаком, небезпечним, твердолобим і жорстоким. Так принаймні говорять астрологи. Для України рік Тигра видався непростим і з політичної, і з економічної точки зору.

Змінилися кольори суддів і чиновників. Від початку року вони почали вбиратись у мантії та костюми двоколірної гами, аби хоч трохи нагадувати тигра. Так роблять ще хамелеони – пристосовуються до середовища, змінюючи окрас. Проте цих тварей Господніх ящірками не назвеш – занадто примітивні. Панотці теж не відставали від прогресу і рік Тигра зустрічали у передвибірчій агонії в регіонах. Притиснули хвоста кільком каналам – свобода слова розчинилася в повітрі. Та чи й була вона, досі невідомо. Верховенство права не відбулося ще й тому, що Конституція з Основного Закону перетворилася на шестірку у картонній грі під назвою «Мафія».

Незмінним залишилося хамство, жлобство та комплекс меншовартості українського народу. Навіть другий Майдан, котрий мав зламати неподобство і близько не відтворив настрою попередньої Помаранчевої революції. Справа не в кольорі чи обличчях «вождів», а в ідеї, тобто в її відсутності.

Цілий рік тривав сезон полювання на усяку живність. Першими до лап мисливців потрапили журналісти. Наївшись м'яса, «тигролови» перейшли до перших страв, зокрема юшки з голів чиновників і суддів, котрі не встигли перефарбуватися і переформатуватися. Та на останок лишився десерт – несмачний компот із павуків. Напій з присмаком гіркоти, що гарантує печію похмільного ранку. Апетитною «тигрововом» здалася і «чорна вдова», погононосний павук-вовк та лисуватий тарантул. Нагадаємо, деякі з павуків не лише плетуть липкі пастки, а й мають по вісім пар очей, тому не дадуть себе скривдити, а скоріше, навпаки – знайдуть вдалий момент, аби напасти. Більшість їх справді отруйна. Характерно для українського внутрішнього природного середовища і те, що вчорашня жертва несподівано стає хижакком і навпаки.

Не забувайте, що 2012-й – рік Дракона. Хто вивергатиме з пащі «священний» вбивчий вогонь, наразі не дуже зрозуміло. Можливо, рік Кролика вирішить проблему популяції нових політиків. Хто знає... Та надії на це мало. Зараз у Китаї от-от почнеться рік Кота, Кролика і Зайця, проте в Україні, ймовірно, триватиме рік Сліпого Кошенятки...

Юлія БОЯРСЬКОВА

ПАМПУХІВ

» ХТО НЕ МАВ НА РІЗДВО ПАМПУШОК УДОМА, ЗМІГІХ СКУШТИВАТИ НА ЧЕТВЕРТОМУ ЗАЛІКОМ СВЯТІ ПАМПУХА, ЯКЕ ВІДБУЛОСЯ 8-9 СІЧНЯ У ЛЬВОВІ, НА ПЛОЩІ РИНОК.

І ВИДОВИЩІ!

Людей, які прийшли на свято, зустріла багата програма. Приміром, усі очі мали можливість взяти участь у конкурсі на найкращий опис пампуха. Ті, хто хотіли перевірити свою інтуїцію, вгадували начинки. Потішило незаміжних дівчат і ворожіння на пампушках – яку витягне та чи інша дівчиця, таке щастя і чекатиме її у 2011 році.

Відбувся й конкурс на виявлення Пані-пампухової, жінки, яка продемонструє люду найкращий рецепт виготовлення цієї здобної смакоти. Минулого року перемогу в подібному змаганні здобула жіночка, яка випадково завітала на свято. Вона не одразу наважилась показати свій рецепт, але... перемогла.

Веселими були й забави для імєнинників: Степанів і Марій. Нагадаю, 8 січня святкували День ангела Марії, а 9-го – Степани.

Найцікавішим було змагання з найшвидшого поїдання

пампушок. Охочих взяти участь у боротьбі не бракувало. Відбулися також виступи вертепів, які боролись за грошову винагороду, а відвідувачі свята мали змогу насолодитися справжнім концертом.

І, звісно ж, мала місце дегустація пампухів. Як без цього? Кожен охочий зміг поласувати від душі. Родзинкою свята стало виготовлення найбільшого в Україні пампуха. Він – не просто смачна випічка, а символ найтеплішого родинного свята року – Різдва.

Юлія БОЯРСЬКОВА

ЧОМУ ІСУС НАРОДЖУЄТЬСЯ ДВІЧІ

» НАПЕВНО, НАВІТЬ ДАЛЕКІ ВІД ПЛАНЕТАРНОГО ЦЕРКОВНО-КОНФЕСІЙНОГО ПРОТИСТОЯННЯ ЛЮДИ ЗНАЮТЬ, ЩО ОСНОВНІ САКРАЛЬНІ ДАТИ СПІЛЬНОЇ РЕЛІГІЙНОЇ ІСТОРІЇ ХРИСТІАНСЬКИЙ СВІТ ВІДЗНАЧАЄ ДАЛЕКО НЕ В ОДНІ Й ТІ САМІ ДНІ.

Це стосується й щойно відсвяткованого Світлого Різдва. У той час, коли більшість послідовників Христових вже два тижні як радісно «наминала» смачне м'ясо, сири та яйця, частина православних християн продовжувала мучити себе суворим постом.

Римо-католики, протестанти та більшість православних церков (Константинопольська, Антіохійська, Олександрійська, Кіпрська, Болгарська, Румунська та Грецька) кількості років «біжать попереду паровоза», аби першими відсвяткувати Різдво в ніч з 24 на 25 грудня. Вірменська апостольська церква радіє народженню Христа 6 січня, а Єрусалимська, Російська, Сербська, Грузинська, Українська православна, а також Українська греко-католицька церква – в ніч з 6 на 7 січня за сучасним Григоріанським календарем. Дивно, чи не так? Всі складності та розбіжності сучасних реалій виникли через введення 429 років тому більш точного Григоріанського календаря. Тоді до прогресивного нововведення долучився Римо-католицький престол. У лютому 1582 року Папа Григорій XIII видав цікавий декрет, за яким після 4 жовтня наступало не 5, а 15 число того ж місяця.

Основним і переконливим приводом для запровадження нового Григоріанського (названого на честь згаданого вище Папи Григорія XIII) календаря стали математичні підрахунки середньовічних учених, які переконливо довели, що старий Юліанський календар (названий на честь римського імператора Юлія Цезаря) за 1693 роки безперервно функціонування встиг «назбирати» похибок на 10 повних діб. Крім того, своєю календарною реформою Григорій XIII започаткував відлік років не від заснування язичеського Риму, а від Різдва Христового, вирахованого для Папи видатни-

ми астрономами свого часу – Христофором Клавіусом та Луджі Ліліо.

НАМ ВАШ ПАПА НЕ УКАЗ

На новий Григоріанський календар одразу перейшли Італія, Іспанія, Португалія, Польща. Решта західноєвропейських країн «переформатовувалися» під Ватикан протягом кількох наступних століть. В Англії, наприклад, новинку запровадили лише 1753 року, а в Росії – взимку 1918-го. Останнім «приєднальником» став мусульманський Єгипет (1928). Але тут ідеться про офіційне, так би мовити, державне обрахування. Релігійні інституції приймали, не приймаючи, або так і не прийняли новий календар в залежності від свого геоконфесійного ставлення до римських глав церкви, як таких.

Саме тому православна Москва, що споконвіку декларує себе як «третій Рим» і наголошує на особливому статусі у світовому християнстві, так і не наважилась наслідувати пихатий католицизм, аби не виявити перед Богом і людьми власної другорядності. Зверніть увагу, до загального проєвропейського літочислення не приєдналися тільки ті православні церкви, що з різних історичних причин перебувають у сфері впливу самопроголошеного «третього Риму»: Сербська, Грузинська, усі Українські церкви, в тому числі й наші греко-католики. Останні переймаються втратою власної самоідентифікації та проблемою остаточного асимілювання в римо-католицизмі. А ще вірогідністю розколу через «кровну» близькість значної частини парафіан до православних побратимів.

– Ми не проти того, щоб жити за новим стилем, – зазначає керівник Департаменту інформації УГКЦ отець Ігор Яців. – Але самі цього робити не

хочемо, аби не творити ще одного поділу між греко-католицькою та православною церквами, які походять із одного з нами коріння, з Володимирівського хрещення. Якщо православні ініціюватимуть перехід на новий стиль, УГКЦ візьме в цьому участь.

Представники УПЦ Київського патріархату нібито й теж не проти:

– Україні доцільно святкувати Різдво за новим стилем, – вважає професор Київської духовної академії Української православної церкви Київського патріархату Дмитро Степовик. – Я знаю з цього приводу думку Його Святості Патріарха Філарета. Він каже – готовий перейти хоч завтра.

Але, на думку відомого вченого, такий революційний крок може стати на заваді майбутньому об'єднанню гілок українського православ'я в єдину національну помісну церкву. Таким чином наразі питання не на часі. Тим більше, що УПЦ Московського патріархату й чути не хоче про такі прозахідні новації.

А МОЖЕ Й НЕХАЙ...

Може й не варто «ламати списів» через якусь там дату. Зрештою і 25 грудня, і 7 січня мають лише відсторонений метафоричний характер. Це просто календарний об'єкт надподії нашої спільної християнської історії. Тож справа скоріше «в букві», ніж «у душі». Хтось просто не хоче бажати «як усі». І нехай! Може й на краще! Гіпертрофована єдиноначальність веде, як відомо, до самозакоханого «нарцисизму» та «болотного» застою з таким, знаєте, «легким присмаком тліючої сірки». Хоча ми, пересічні й невидатні, не наважимося наполягати на цьому своєму переконанні. Боже збав!

Олександр ВИГОВСЬКИЙ

МАРМЕЛАДНА ЦУКЕРКА ВАГОЮ У 100 КГ

» 2 СІЧНЯ 2011 РОКУ У ПРСЬКОЛИЖНОМУ КОМПЛЕКСІ «БУКОВЕЛЬ» БУЛО ВСТАНОВЛЕНО ДВА СВІТОВІ РЕКОРДИ.

До уваги гостей курорту було представлено найбільшу в світі мармеладну цукерку «Сніжинка» вагою у 100 кг; гігантську марку, розмір якої 300 на 420 мм; листівку два на три метри; конверт 100 х 70 см та календар три на шість метрів. Усі зразки поліграфічної продукції присвячені 20 річчю Незалежності України та 10-річчю ТК «Буковель».

Ініціаторами встановлення нових світових рекордів стали підприємства міста Києва: ООО «Укспо-М», ТЗОВ «Альборз» та готельно-відпочинковий комплекс «Магія Карпат».

Також цього дня було презентовано третій рекорд: найбільшого у світі різдвяного павука, розмір якого три на три метри. Це диво сплели народні майстрині з Києва – Ірина та Марія Білай.

» **РАДЯНСЬКІЙ КРИТИЦІ НЕ СПОДОБАВСЯ ФІЛЬМ «ГОСТЯ З МАЙБУТНЬОГО»:** МОВЛЯВ, І СЮЖЕТНА ЛІНІЯ СЛАБЕНЬКА, І ХАРАКТЕРИ НЕ ДУЖЕ, ВСІ ХОДИ НЕВИРАЗНІ, ПОРУШЕНА ЛОГІЧНА ПОСЛІДОВНІСТЬ. ТА Й ВЗАГАЛІ, НЕБАЧЕНА ШТУКА: ПОЗИТИВНИЙ ГЕРОЙ – РОБОТ, А ВІДМІННИЦЯ ДОМБАЗОВА - ЗУБРИЛА. ВСЕ ЯКОСЬ... НЕПРОФЕСІЙНО, І НАВІТЬ КРОКОДИЛ ЗДАЄТЬСЯ ПЛАСТМАСОВИМ!

АКТОРСЬКІ ДОЛІ

ЩЕ ОДИН ШЕДЕВР РАДЯНСЬКОГО КІНО – ФІЛЬМ «ПРИГОДИ ЕЛЕКТРОНІКА» БРАТИ ЮРІЙ ТА ВОЛОДИМИР ТОРСУЄВИ

тувався у МХАТ, але за три місяці був звільнений через систематичні прогули. Після театру пішов працювати на будівництво, та незабаром звільнився і звідти.

Колишній актор мав проблеми з наркотиками. Намагаючись позбутися залежності, залишив Москву і виїхав у Володимирську область, до невеликого села Безводне. Саме там познайомився з майбутньою дружиною Оленою. У ніч з 23 на 24 лютого 1996 року у квартирі сталась пожежа. Всі встигли врятуватися, а він спав і тому не зміг вчасно покинути помешкання, задихнувшись димом.

ЯК СКЛАЛИСЯ ДОЛІ ІНШИХ АКТОРІВ ФІЛЬМУ?

МАРІАННА ІОНЕСЯН (Юля Грибкова) більше ніколи не знімалася. Закінчила філософський факультет МДУ, виїхала до США, працює бізнес-консультантом.

ІЛЛЯ НАУМОВ (Фіма Корольов) працює в будівельному бізнесі, з журналістами спілкуватися відмовляється.

ОЛЕКСІЙ МУРАВІЙОВ (Боря Мессерер) займається історією і філологією християнського Сходу.

СЕМЕН БУЗГАН (Коля Садовський) виїхав до Ізраїлю.

НАТАЛІЯ ШАНАЄВА (Олена Домбазова) хотіла стати, але так і не стала, актрисою. Живе в Москві, багатодітна мати.

першого курсу з формулюванням «за аморальну поведінку». Отримали права, працювали на вантажівках при хлібозаводі. Після цього пішли до армії. Служили разом, знову ж водіями. Після демобілізації Володимир вступив до МДУ на філософський факультет, а Юрій – в Інститут Азії та Африки.

Володимир працював адміністратором у Микити Міхалкова, займався бізнесом, паралельно знімався у декількох посередніх стрічках. Коли власна справа «не пішла», подався у таксисти. Юрій виїхав до Німеччини. Наразі обидва працюють у Москві в різних компаніях. Пропозиції зніматися не отримують.

Щодо інших персонажів фільму... Хулігана **Максима Гусева** з «Пригоди Електроніка» зіграв **Василь Скронний**. Його, за словами режисера, знайшли в одній із шкіл Одеси. Скронний впорався з ролю блискуче. Після стрічки в нього було ще кілька ролей у менш значущих фільмах, але про акторську кар'єру він не мріяв – вступив до мореходки і став моряком.

«Розумника» **Королькова** у фільмі зіграв **Максим Калінін**. Актором він також не став, зате домігся відмінних успіхів у бізнесі. Після закінчення економічного факультету МДУ обіймає серйозні посади в нафтових компаніях, живе в Москві, багато подорожує.

«Я не Рижиков, я **Чижиков!**» – внесок до сонму афоризмів радянського кіно **Євгена Лівшиця**. Після ролі Чижикова хлопець знявся у фільмі «4:0 на користь Танечки», але з акторством життя не пов'язував. Закінчив Інститут музики ім. А. Г. Шнітке, живе в Німеччині, грає в Дюссельдорфському симфонічному оркестрі на ксилофоні.

ПЕРШИЙ МУЗИЧНИЙ КОНКУРС ІМЕНІ ІВАНА КАРАБИЦЯ

» **16 ЛЮТОГО У КИЇВСЬКОМУ ПАЛАЦІ ДІТЕЙ ТА ЮНАЦТВА ВІДКРИЄТЬСЯ XIV МІЖНАРОДНА ВИСТАВКА НАВЧАЛЬНИХ ЗАКЛАДІВ «СУЧАСНА ОСВІТА В УКРАЇНІ - 2011».**

За словами організаторів, на ній будуть представлені понад 500 навчальних закладів, обласні (міські) управління освіти, заклади післядипломної освіти, науково-методичні центри, видавництва сучасних підручників, виробники технічних засобів навчання, інноваційні педагогічні технології, міжнародні і наукові установи, підприємства і комерційні структури, які співпрацюють із системою освіти, професійна преса. Вже тринадцять років поспіль ця виставка несе цікаву і корисну інформацію як для професіоналів в галузі освіти, так і для школярів, студентів та їхніх батьків.

У 2010 році її відвідало понад 15 тисяч осіб. Вже традиційно в рамках виставки проводять конкурс, переможців якого нагороджують Золотими, Срібними та Бронзовими медалями, а кращі навчальні заклади удостоюють почесних звань. Цьогоріч до переліку традиційних додалась нова номінація. Організатори затвердили пропозицію дружини та дочки видатного композитора Івана Карабиця, які зорганізували цікавий і новаторський композиторський конкурс. Нічого подібного досі не було, тож на підтримку обдарованої молоді та студентів музичних навчальних закладів 2011-го буде проведений Перший музичний конкурс імені цього великого майстра.

Дружина композитора – Маріанна Давидівна Копиця-Карабиць – дуже вдячна організаторам виставки за те, що вони взяли до себе музикантів. Адже музична освіта має певну специфіку, яка полягає в індивідуальному методі навчання, а це непросто пояснити в міністерстві. Презентація музичного цеху, який наразі налічує понад тисячу студентів, – не просто засіб до стимуляції творчих здібностей молодих музикантів, які пробують сили в написанні музики, але й виклик ветеранам, які матимуть змогу почути тих, хто «дихає їм у спину».

Принаймні декілька нових імен на музичній палітрі України прозвучать виразно. Та й нагороди ініціатори конкурсу вигадали непросто. Переможці та учасники з-за кордону (а участь таких передбачено) отримають ексклюзивні партитури Івана Карабиця, який залишив по собі велику музичну спадщину, та матеріальну винагороду – стипендію на різні терміни навчання (залежно від ступеня та місця в конкурсному турнірі).

Ця подія має стати початком у літописі міжнародної виставки навчальних закладів «Сучасна освіта в Україні». З'явиться і новий об'єкт уваги до розвитку творчості, яка обирає одиниці з тисяч музикантів. Композитор – це звання звучить гордо... Але їхню працю переважно оцінюють після смерті... Тож і на цьому полі є за що поборотись в ім'я торжества справедливості.

Л. С.

МОДА НА КАЗКИ ТА ЩУКУ ПО-ГАЙДАМАЦЬКИ

» **ЗДАЄТЬСЯ, ЧИМ МОЖНА ЗДИВУВАТИ У НОВОРІЧНО-РІЗДВЯНІ СВЯТА ПЕРЕСИЧЕНИЙ СВЯТКОВИМИ ПОДІЯМИ СТОЛИЧНИЙ ЛЮД. ЩОДНЯ ВІД СВЯТА МИКОЛАЯ, ХОЧ ПОДАРУНКІВ ВІН ТОБІ ВЖЕ НЕ НЕСЕ, ЩОСЬ ТА ВІДБУВАЄТЬСЯ.**

А от такого, на якому довелося побувати напередодні Різдва, давно не пам'ятаю, бо для душі, тіла, вух та очей воно здалося не лише приємним, а й корисним. Як і планувала, зазирнула до столичного Національного центру народної культури «Музей Івана Гончара». Хотіла дізнатися, що то за дивина – проект «Завтра Різдво!», на який так гостинно запрошують організатори. Гадала, залишусь на хвилинку, а повернула-

ся додому пізно ввечері, бо феєрія свята, як то кажуть, «затягнула».

Гурт «Гайдамаки» нещодавно завершив тур Європою та Америкою, здійнявши галас у всіх країнах де побував. І коли вони тільки встигають усе це робити?

У Києві останнім часом їх не часто чути. А тут така нагода... Саме «Гайдамаки» розпочали цей святковий проект та ще й у доволі незвичному амплуа – моделей, які демонстрували чоловічий одяг від Олеси Теліженко. Колекція має назву «Дикий простір» (її вже бачили відвідувачі тижнів української моди Ukrainian Fashion Week). Музиканти переконливо виступили у цій ролі, тож саме цей блок свята і став несподіваною родзинкою вечора. Покрутились, посміхнулись, підморгнули фанаткам, демонструючи красу чоловічого тіла та ексклюзивного одягу. Проте й цим несподіванки не обмежились.

Присутні ще не встигли перетравити

пісню вечерю, в меню якої входила абсолютно казкова каша з грибами та голубці, як «Гайдамаки» почали готувати свою коронну страву – щуку по-гайдамацьки. Навіть слово «готувати» тут не зовсім доречно, адже процес швидше нагадував священнодійство.

На маленьких шанувальників чекала добра порція казок від хлопців. Тож малеча, затамувавши подих, слухала ці оповідки, бабусі й дідуся замріяно за цим спостерігали, а татусі й мамі з насолодою спілкувалися між собою, адже батькам завжди бракує часу на спілкування...

Отже, добряче «погайдамакувавши», ми ще й мистецтва розписувати пряники навчилися. А називалась ця забава по-модному: «Проект «12 страв до Різдва у колі відомих українських родин». Тож щасливих свят Вам, і дорослі, і малі, бо з Вами були «Гайдамаки!»

Леся САМІЙЛЕНКО

ОЛЕНА ФРОЛЯК: «МЕНЕ ЦІКАВЛЯТЬ ЗВИЧАЙНІ ЛЮДИ»

» ВОНА НЕ ПРОСТО ЧАРИВНА ВЕДУЧА НОВИН ТЕЛЕКАНАЛУ ICTV, А ВОЛЬОВА ЖІНКА, СПРАВЖНІЙ ПРОФЕСІОНАЛ. НЕЗВАЖАЮЧИ НА ХАРИЗМУ ТА РІШУЧИСТЬ, ЩО ВІДЧУВАЄТЬСЯ В ЇЇ ГОЛОСІ, НАВІТЬ ЯКЩО ВОНА ГОВОРІТЬ ПОШЕПКИ, ПАНІ ОЛЕНУ ЦІКАВЛЯТЬ НЕ РЕЙТИНГИ, А ЛЮДИ ТА ЇХНЄ ЧАСОМ НЕПРОСТЕ, ЗАТЕ САМОБУТНЄ ЖИТТЯ. САМЕ ПРО НИХ ВОНА ВЛАСНОРУЧ ЗНИМАЄ СЮЖЕТИ.

«ЯКЩО ТВОЯ ДОЛЯ –
БУТИ В КИЄВІ,
ТО ТИ ТАМ БУДЕШЬ»

- Чому після закінчення Інституту журналістики Ви не залишилися «підкорювати столицю», а поїхали на батьківщину, в Івано-Франківськ?

- А хто сказав, що, закінчивши інститут, потрібно залишатися в Києві? Одні прагнуть підкорювати столицю, інші – ні. Я дуже хотіла додому, тож вдячна долі, що сталося саме так. Мала однокурсників, які з першого року навчання працювали над одним завданням – лишитися в Києві.

Однак, хочу наголосити, - такої школи, як я отримала на івано-франківському телебаченні, не було б ніде. Знаєте, коли приходять на телеканал вчорашні студенти, то отримують найменш цікаву роботу, їм довіряють не надто важливі теми. У Франківську я одразу стала серед перших, і поясню чому: по-перше, я була єдиним дипломованим телевізійним спеціалістом; по-друге, хотіла працювати. І ще одне: якщо доля твоя - бути в Києві, то ти там будеш. Особисто мене столиця знайшла

сама, я приїхала на запрошення однокурсника Миколи Княжицького і почала працювати в ефірі. За плечима вже була чудова журналістська школа. Я і тут їжджу на зйомки...

«ХОРОШІ НОВИНИ В
КРАЇНІ ЗАКІНЧИЛИСЯ»

- На які зйомки Ви ходите зараз?

- Коли у нас був проект «Добрі новини», то 80% тем я вигадувала самостійно. Історії можуть бути різними. Головне - ми розповідали про людей, які поруч із нами. Не про зірок, політиків чи ідолів шоу-бізу, а про звичайних людей, які мають дивовижні захоплення, велику

життєву енергетику та високу мету, щось роблять власноруч. Приміром, з останніх матеріалів - цикл репортажів зі Швейцарії, куди я нещодавно їздила з симфонічним оркестром Національної філармонії. Окрім концертів я відзняла історії про знаменитий сир «Грюер» та життя швейцарських пенсіонерів... Мене взагалі цікавлять звичайні люди, які стають незвичайними, щойно починаеш ними цікавитись і слухати їх...

- Чому зараз не виходять «Добрі новини»?

- Рейтинги програми були невисокі. Можливо, це пов'язано з тим, що вона виходила в п'ятницю, а це не вельми вдалий час, можливо - через недостатню промоцію. Я жартую так: «Хороші новини в країні закінчилися». Знаєте, людям сьогодні набагато цікавіше дивитись, хто кого з'валтував чи «з'їв»... Гадаю, час «людської» журналістики ще прийде...

Чому зараз на телебаченні стільки уваги приділяють так званім селебрітіз? Я називаю це, російською: «На манеже все те же». Це треба ламати! Суспільство, мабуть, хотіло таке дивитись, тож ТБ мало показувати те, що було затребуване. Але сюжети також мають виховувати. Такий проект як «Добрі новини» потрібен, бо хоч одна людина має замислитись над життям. Мої глядачі дзвонили і питали: «Чому програма не виходить?» Отже, вона була комусь потрібна. Гадаю, ми її повернемо.

«ТВОРЧА КОНКУРЕНЦІЯ
ПОТРІБНА»

- Пам'ятаєте свій перший сюжет? Про що він був?

- З дитинства люблю все, що пов'язано з авіацією. Я з батьками жила в Казахстані, а моя бабуся - в Івано-Франківську. Батько часто возив мене до неї. Тому свій перший сюжет знімала про івано-франківський аеропорт. Я сама запропонувала цю тему. Після неї мене почали сприймати серйозно.

- Чи існує конкуренція між ведучими на різних каналах?

- Я відчуваю конкуренцію, наприклад, з Аллою Мазур та Людмилою Добровольською. Цих людей я добре знаю і поважаю. Можу подивитися випуск і подумати: «Оце Алла добре сказала». Але тут хочу наголосити на суб'єктивності сприйняття образу ведучого. Як колись сказав Костянтин Ернст, неможли-

во зрозуміти чому слова одного ведучого «зачіпають за живе» глядача, а іншого - ні... Це така телевізійна «хімія», яку важко збагнути. Тому я б сказала, що конкуренція серед ведучих - це боротьба за свого глядача.

- А як щодо конкуренції всередині каналу?

- Коли на ICTV працювала Іванна Коберник, то, мені здається, між нами була творча конкуренція. І це прекрасно. Ми працювали на одному рівні. На нашому каналі ведучий - це і автор сюжету, і ініціатор. Під час ефіру кожен промовляє текст, який сам і написав. Ведучі беруть активну участь у верстці, є єдиним цілим із редактором. Від них багато залежить. Це не просто красива голівка у кадрі.

«ЖУРНАЛІСТ МАЄ БУТИ
НЕСПОКІЙНИМ»

- Яким має бути журналіст, аби досягти успіху в кар'єрі?

- Як сказав Леонід Парфонов: «Журналістика - це ініціатива». До того ж ініціатива в усьому. Наприклад, бажання прочитати книжку і про неї розказати. Прийти в ньюзрум і сказати: є така історія, треба її розповісти. Журналіст - людина, яка любить життя і людей; цікавиться всім, хоче багато знати. Журналіст має бути неспокойним. Треба читати і цікавитися різними аспектами життя. Ця професія вимагає дуже широкого кругозору. Чим людина освіченіша, тим вона кращий спеціаліст. Наразі маємо еру інтелекту, тому знання, особливо в нашій професії, - це безпрограшний капітал.

- Зараз багато дівчат мріють бути ведучими. Що б Ви їм порадили?

- Я не бачу різниці між журналістом і ведучим. Якщо дівчина хоче лише сидіти в кадрі і красуватися, то її телевізійний вік буде коротким. Якщо ж людина пройде школу журналіста, буде знати, про що вона говорить, - тоді все складеться добре. Я б порадила початківцям запам'ятати таку фразу: «Не телебачення для тебе, а ти для телебачення». Кому треба - той зрозуміє.

Розмову вела
Юлія БОЯРСЬКОВА

ЯКІ ІМЕНА НАЙБІЛЬШЕ ПОДОБАЮТЬСЯ УКРАЇНЦЯМ?

» ПРОТЯГОМ 2010 РОКУ, РЕЄСТРУЮЧИ ДІТЕЙ, В УКРАЇНІ НАЙЧАСТІШЕ ОБИРАЛИ ІМЕНА ОЛЕКСАНДР, АНАСТАСІЯ ТА СОФІЯ. ПРО ЦЕ ПОВІДОМИЛИ У ПРЕС-СЛУЖБІ МІНІСТЕРСТВА ЮСТИЦІЇ.

Як зауважив міністр юстиції Олександр Лавринович, з посиланням на дані органів реєстрації актів цивільного стану (РАЦС), ці імена не втрачають популярності щонайменше останні десять років.

Протягом 2010-го майже таку саму популярність мали жіночі імена Марія, Ганна (Анна), Дар'я (Дарина, Дарія), Вікторія, Поліна, Катерина, Єлизавета, Аліна, Олександра, Христина, Соломія. Серед чоловічих, лідерами є імена Максим, Артем, Данило, Микита, Владислав, Денис, Андрій, Дмитро, Кирило, Іван, Назар, Богдан. Ці імена реєстрували у переважній більшості регіонів України.

Існували й регіональні уподобання щодо вибору імен для новонароджених. Так у Дніпропетровській області популярності зажили чоловічі імена Арсен (Арсеній), Валерій і Ростислав.

У Закарпатській області - Євгенія, Наталія, Каміла та Ксенія.

В Івано-Франківській області - Влада, Павло і Тарас.

У Кіровоградській області - Іванна.

У Львівській області - Марта.

У Миколаївській області - Аліса, Мілана, Злата.

У Одеській області - Уляна, Владислава.

У Полтавській області - Надія, Тарас.

У Харківській області - Ксенія, Уляна, Варвара, Злата.

У Хмельницькій області - Владислава, Ілона, Іванна, Мар'яна, Василь, Вадим, Захар, Костянтин.

У Чернівецькій області - Богдана, Валентин, Георгій.

У Києві - Варвара, Аліса, Ксенія.

Крім того, в органах РАЦС зазначають, що протягом 2010 року значна кількість батьків наполягала на тому, щоб імена Ганна, Христина, Данило, Микита, Кирило, Гліб, Пилип були вписані до свідоцтва про народження за прикладом російського правопису. Доволі часто за бажанням батьків дітям дають імена, які не відповідають правилам української мови і можуть в подальшому спричинити колізії при оформленні будь-яких документів. Наприклад, зустрічаються такі форми чоловічих імен як Тімур, Раман, Владімір, Даниїл, Доніель, Кірілл, Філіп. Трапляються такі незвичні форми жіночих імен як Катіріна, Лізавета, Єлісавета, Єліна.

До рідкісних імен минулого року потрапили: Герман, Родіон, Владлен, Влас, Лев, Ян, Мирон, Олесь, Арсен, Влад, Альбіна, Анжеліка, Віталіна, Елеонора, Майя, Ніка, Регіна, Сніжана, Лада, Рената, Ельвіра, Таміла, Нора, Дана, Еліна, Нонна, Клара, Зося, Стелла, Оріся, Юстіна, Юліана, Неоніла.

НАПІВЗІРОК НЕ ТЯГНЕ КУПАТИСЯ В «ДНІПРІ»

» УСІЧНІ ФУТБОЛЬНІ ВБОЛІВАЛЬНИКИ ЗАЗВИЧАЙ ПОРІВНЮЮТЬ СЕЛЕКЦІЙНУ АКТИВНІСТЬ КЛУБІВ, ПРАГНУЧИ ВГАДАТИ, ЩО ПРИНЕСЕ ЦИМ КОМАНДАМ КАДРОВЕ ПОСИЛЕННЯ. КЛУБНІ Ж ПРЕС-СЛУЖБИ, НЕМОВ ГРАЮЧИ «В ПАРТИЗАНИ», НАПУСКАЮТЬ ТУМАНУ. МОВЛЯВ, Є НОВАЧКИ НА ПЕРЕГЛЯДІ, ОДНАК РІШЕННЯ, ЧИ УКЛАДАТИ З НИМИ КОНТРАКТИ, ЩЕ НЕ УХВАЛЕНО.

Воротар донецького «Шахтаря» Андрій П'ЯТОВ може розповісти приятелям з «Дніпра», наскільки гостро атакує МАТЕУС

Чи не першою розкрила карти «Таврія». На початковому зборі в Алушті (він триватиме до 15 січня) як «абітурієнти» засвітилися серби Дамір Кахриман та Горан Гогич з маловідомого «Явора» (Іваниця), загадковий бразилець Дієго Фернанду Перейра («Ерсиліу Луз»), а з нашої першої ліги Сергій Герасимець («Нива», Вінниця), Михайло Козак (ФК «Львів») та воротар Олександр Афанасьєв (овідіопольський «Дністер»). Не хочу ставити під сумнів їхню кваліфікацію, але подивіться, хто залишив сімферопольський колектив – Денис Голайдо (перейшов у донецький «Металург»), Олексій Курилов (у харківський «Металіст»), Олександр Ковпак (у столичний «Арсенал»), білоруський голкіпер Василь Хомутовський. І це лише частина списку звільнених.

Схоже, кримчани сподіваються розв'язати проблему оновлення мінімальними витратами. З іншого боку, наставникові команди Валерію Петрову допомагатиме відтепер Сергій Шевченко, який на чолі кількох вітчизняних команд зажив серйозної репутації, хоча «роман» із сусіднім ПФК «Севастополь» виявився доволі коротким. До речі, самих севастопольців прийняв Ангел Червенков (цікаво б знати посаду, запропоновану його попередникові Олегу Лещинському). Болгарський фахівець одразу заявив, що йому не потрібні три десятки футболістів,

як нині. Отже, попереду – чистка. Паралельно, клуб отримав у 25-річну оренду охопленій реконструкцією спортивно-оздоровчий комплекс «Севморзавод», який офіційно перебуває в комунальній власності чорноморського міста.

Прихильники «МД» не сумніваються, що вищезгаданий Голайдо стане у пригоді. Як і «поверненці» з оренди в «Ростові» (щодо Чавдара Янкова іще триває дискусія) та «Карпатах» (В'ячеслав Черчер). Куди більше вони заінтриговані призначенням нового «коуча», чие прізвище залишається таємницею для репортерів. Тим часом інший «Металург» (запорізький) вже спарингує в Анталії (2:2 проти турецького «Різеспора»). Тут також триває ротація складу. Але, якщо чесно, то тільки про дебют Івана Козоріза з «Іллічівця» можна буде говорити, як про вагомий надбання. А от компенсувати позиції Володимира Аржанова та його тезки Польового (на них кинули оком київські «каноніри»), Дмитра Невмиваки (рушив в зворотному до Козоріза мариупольському напрямку), а також литовця Міндаугаса Калонаса стане непростим завданням для тренерського штабу Олега Луткова.

...Порівняно з ним, керманч «Дніпра» Хуанде Рамос, здавалося б, має необмежені трансферні можливості: кого забажає, того Ігор Коломойський з Андрієм Стеценком намагатимуться придбати. Але не все так просто!

Скажімо, ні до чого не призвели перемовини щодо напівзірок африканського стибу – Самуеля Інкума (збірна Гани та швейцарський «Базель») та Жоеля Матіпа (збірна Камеруну та німецький «Шальке»). Більше того – Рамос з усіма його суто іспанськими зв'язками не зміг перекопати «Альмерію», «Еспаньол» та «Мальорку» відпустити відповідно Пабло П'ятті, Хаві Маркеса та Гонсало Кастро. Хоча за першого з них дніпряни не пошкодували б 12 мільйонів євро! Наразі вірогіднішими здаються португальські варіанти – 24-річний хавбек Аделіно Вієриньї та 28-річний форвард Матеус. Останній (має бразильський паспорт, але грає за «Брагу») близький до згоди. Стосовно Вієриньї, є заовика – грецький ПАОК, якому належать права на гравця, вніс до його контракту пункт про мінімум 15 «лимонів» відступних! І все ж гроші грошіма, але, як на наш погляд, серйознішою перешкодою є боязкість вельми коштовних майстрів м'ячіві благополучно Європу на абсолютно не знайомий їм Дніпропетровськ.

P.S. Парадоксальна інформація надійшла з Харкова «Металіст» уклав п'ятирічні контракти з двома аргентинцями – Джонатаном Кристалдо та Себастьяном Бланко, але в той самий час перевів кращого футболіста нашого чемпіонату за системою «гол + пас» Марко Девича до дублюючого складу!

МЕССІ ЗНОВУ КРАЦІЙ

» У ШВЕЙЦАРСЬКОМУ ЦЮРИХУ ВІДБУЛАСЯ ЦЕРЕМОНІЯ ВРУЧЕННЯ «ЗОЛОТОГО М'ЯЧА» ЗА РЕЗУЛЬТАТАМИ МИНУЛОГО 2010 РОКУ.

За підсумками голосування, триумфатором вдруге поспіль став аргентинський форвард каталонської «Барселони» Ліонель Мессі. Він отримав 22,65 відсотка голосів, випередивши своїх одноклубників (і чемпіонів світу в Африці) – півзахисників Андреса Іньесту (17,36) та Хаві Ернандеса (16,48). Звісно, вони увійшли

Ось він, незрівняний Ліонель МЕССІ

до символічної світової збірної. Там іще четверо іспанців – голкіпер Ікер Касільяс, захисники Херард Піке та Карлес Пуйоль, а також колега Мессі по нападу Давид Вілья. Ще одну атакуючу позицію посів португалець Кріштіану Роналду, в амплу хавбеків відзначено також голландця Уеса Снайдера, а в лінії оборони – бразильців Майкона й Лусіу.

Нагадаємо, цього року вперше в історії приз «Золотий м'яч», володаря якого досі визначало видання France Football, проводячи з наголомом на Європу опитування серед журналістів із різних країн, був об'єднаний зі званням кращого футболіста світу за версією ФІФА, яка відтепер буде щороку вручати цю нагороду. Своїх обранців пропонували капітани та головні тренери національних збірних, а також представники провідних футбольних ЗМІ.

Кращим тренером чоловічих команд було визнано нинішнього португальського наставника мадридського «Реала» Жозе Моурінью (35,92). Його іспанські «переслідувачі» – Вісенте дель Боске (національна збірна) та Хосеп Гвардьола («Барселона»), чий доробок – 33,08 й 8,45 відповідно. Найкращою футболісткою стала пані Марта з Бразилії, а дамський тренерський титул належить наставниці збірної Німеччини Сільвії Найд.

СВІТОВА ПРЕМ'ЄРА В ПОЛТАВІ

Такою яскравою гандбольною панорамною відзначено різдвяний уїк-енд у Полтаві

ТАКИЙ ЗАГОЛОВОК АЖ НІЯК НЕ Є ПЕРЕБІЛЬШЕННЯМ. МОЛОДІЖНИХ ЧЕМПІОНАТІВ СВІТУ МИ НЕ ПРИЙМАЛИ В ЖОДНОМУ З ЛІТНІХ ІГРОВИХ ВИДІВ СПОРТУ. АЖ ОСЬ У КОМФОРТНОМУ СПОРТКОМПЛЕКСІ «ДИНАМО» ЗІБРАЛИСЯ ЗБІРНІ 20-РІЧНИХ ГАНДБОЛІСТІВ НІМЕЧЧИНИ, УКРАЇНИ, ШВЕЙЦАРІ ТА ІЗРАЇЛЮ. ЧОМУ САМЕ В ЦІЙ ПОСЛІДОВНОСТІ ФІНІШУВАЛИ ВОНИ В СУПЕРЕЧЦІ ЗА ЄДИНУ ФІНАЛЬНУ ПУТІВКУ – ПРО ЦЕ НИЖЧЕ. А ТУТ ВАЖЛИВИЙ САМИЙ ФАКТ – ДЕ І ЯК.

Мені доводилося бувати на гандболі в багатьох місцях – від Литви до Румунії, від Близького Сходу до Іспанії. Полтавці організували сніжний турнір на дуже солідному рівні, й можу лише позаздрити тамтешньому динамівському клубу (наразі він крокує другим у таблиці нашої Суперліги) через

такого президента, як Іван Матієшин. Чесно – ми з ним незнайомі, проте оцінку його спільним з обласним УВС зусиллям дали самі змагання. Принаймні, враховуючи поточний ремонт у київському Палаці спорту й застарілість інтер'єру кількох інших арен, провести подібну триденку в Києві було б нереально.

Можна скільки завгодно дискутувати, хто в першу чергу мусить підтримувати будь-яку вітчизняну збірну – профільне міністерство чи відповідна федерація, а тут зовсім інша історія. Полтава зіграла не так за себе, як за них. Тож у старшого тренера Олександра Зборщика жодних запитань щодо організації підготовчого збору та гостинності земляків Гоголя, Котлярєвського й Сквороди не виникло. Розчарований наставник лише через програш (27:30) німцям, який, власне й коштував українцям першої сходинок. Проте, коли порівнювати загальну турботу про гандбол, зокрема юнацький – у них та у нас, коли співставити обсяг спарингів упродовж певного року, то ми ще пристойно їм пручалися. Плюс (точніше, мінус) «синьо-жовтим» дошкуля-

ли численні травми.

Тим не менше, пред'явивши групу здібних гравців серед вишуканих під хургуви «багнетів» (мені вельми сподобалися дії Артема Козакевича, В'ячеслава Садового, Дениса Ісанчука, Володимира Ракитіна), господарі майданчика впевнено обіграли ізраїльтян та швейцарців – 31:27 й 37:29 відповідно. Ще виникав варіант потрібної «закрутки»: якби «нейтрали» розібралися з німецькими однолітками, тоді в кожного з претендентів виявилось б по одній поразці, й нас могла під завесу виручити перемога над Швейцарією з конкретною різницею м'ячів. Та ба, підопічні Давида Еглі трохи не вгадали з заключними комбінаціями й поступилися – 29:30. Отже, бундестім уже за добу до розв'язки став недосяжний. Але Зборщик та його асистент і тезко Песляк довели, що з Україною змушені рахуватися всі гранди гандболу. Й зробили це не завдяки, а всупереч обставинам.

АНЕКДОТИ ВІД **ГПУ**

Вранці 1 січня у винно-горілчаному відділі магазину стоїть мужик зі сльозами на очах. До нього підходить інший:
- Ти чого? Горілки немає?
- Є.
- Грошей немає?
- Є.
- А що ж тоді страждаєш?
- Не хочеться!

Чоловіки все відкривають: наукові закони, двері перед жінкою, пляшки і душу першому-ліпшому після останньої пляшки. А жінки все приховують: коханця від чоловіка, розлучення від дітей, вік від усіх і вагу від себе.

Лікар - блондинці:
- Не дихайте!
- А ви що, пукнули?!

Зустрічаються дві акули:
- Ну, як справи?
- Голодно, оголосили заборону на купання...
- А, я чула, у вас дайверів розвелосся багато....

- Та, вони жорсткі й гумою тхнуть...
- От, дурна, їх же чистити треба!

У селі Малі Задрипанці зіткнулися «Лексус», «Ламборджіні» і «Крайслер». Співробітники ДПС, які прибули на місце події, дві години фоткались.

П'яний даїшник зупиняє вантажівку:
- Мужик! Я тебе уп'яте питаю – що в тебе сиплеться з машини?
- А я вам вже п'ятий раз відповідаю! Зима... Ожеледь... Посипаю...

- Привіт! Яка класна на тобі кофтинка!
- Уявляєш, у мене під нею нічого немає!
- Та ти не хвилюйся! Може, ще виростуть.

- Що у вас, студенте?
- Коньяк.
- О, коньяк - це добре.
- Ні, коньяк - це «відмінно»!

У магазині:
- Дайте листівку «Моєму єдиному».
П'ять штук...

ВИВЧАЮЧИ АРХИВИ МІНІСТЕРСТВА ВІЙСЬКОВО-ПОВІТРЯНИХ СИЛ ВЕЛИКОЇ БРИТАНІЇ, НАУКОВЦІ ПІД ПРОВІДОМ АВТОРИТЕТНОГО ВЧЕНОГО МЕНЗЕЛА ВІЯВИЛИ МАТЕРІАЛИ З ОПИСОМ НЕЙМОВІРНИХ ВИПАДКІВ ЧАСІВ ДРУГОЇ СВІТОВОЇ ВІЙНИ

НА СЛУЖБІ У НАЦИСТІВ?

Сам Мензел з подивом зазначив, що, судячи з документів: «Незадовго до кінця війни льотчики неодноразово повідомляли про появу світлих куль, які супроводжували бомбардувальники. Ці втаємничені кулі помічали як над Німеччиною, так і над Японією. Якщо пілот не намагався перешкодити їм, вони спокійно слідували за літаком. Але щойно пілот починав маневрувати, вогненні кулі залітали далеко вперед...»

У маловідомій книзі Леманна «Німецька секретна зброя Другої світової війни та її подальший розвиток» (Мюнхен, 1962 р.) викладені наступні факти: «Жовтень 1943 року. Наліт авіації союзників на шарикопідшипниковий завод у німецькому місті Швайнфурт. В операції взяли участь 700 важких бомбардувальників Восьмої повітряної армії США, яких супроводжувало 1300 американських та англійських винищувачів... У військових льотчиків вкрай загострена увага: щоб вижити в пеклі, вони мусять фіксувати й миттєво реагувати на будь-яку небезпеку. Тому рапорт британського майора Холмса – командира ланки бомбардувальників – документ, безумовно, вартий довіри. Так Холмс повідомляв: «Над заводом раптово з'явилася група блискучих дисків, що перетнули лінію вогню німецьких машин і впритул наблизились до американських бомбардувальників. Ми відкрили по них шквальний вогонь із 700 бортових кулеметів, але це не зашкодило їм. А втім, ворожих дій з їхнього боку також не було».

Одержавши такий дивний рапорт, командування терміново доручило спецслужбам ретельно дослідити невідомий феномен. За три місяці надійшла відповідь. У ній, до речі, вперше з'являється славнозвісна аббревіатура UFO – «непізнаний літаючий об'єкт» (англ.). Висновок: «Диски не належать ні Люфтваффе, ні будь-яким іншим військово-повітряним силам на Землі». Саме тоді в США та Великобританії негайно створили дослідницькі групи з вивчення НЛО.

У РОКИ ВІЙНИ ЦЕЙ ВИПАДОК НЕ БУВ ПОДИНОКИЙ.

...25 березня 1942 року польський пілот, капітан Роман Собінський з ескадрильї стратегічних бомбардувальників англійських ВПС брав участь у нічному нальоті на місто Ессен. Виконавши завдання, він повертався на базу і був шокований, коли побачив світлоносний літальний апарат незвичайної форми.

...Наприкінці 1942 року німецький підводний човен обстріляв сріблестий об'єкт довжиною близько 80 метрів. Однак той, не реагуючи на шквальний вогонь, пролетів на відстані трьохсот метрів від підлодки.

Саме тоді в Німеччині перейнялися проблемою НЛО, створили «Зондербюро-13», якому й доручили вивчати загадкові повітряні апарати. Бюро діяло під кодовою назвою «Операція «Уранус». Можливо, у розпорядженні німців навіть був діючий зразок НЛО. Принаймні педантичні арійці до «Зондербюро-13» залучили найдосвідченіших льотчиків і найкращих учених «Третього рейха».

19 лютого 1945 року нацисти випробували принципово нову техніку – так званий «Диск Белонце». За три хвилини апарат піднявся на висоту близько 15 тисяч метрів, набравши швидкість у 2200 кілометрів на годину. Апарат міг зависати, рухатись уперед-назад без розворотів. Рухав його «бездимний та безполум'яний» двигун геніального австрійського винахідника Віктора Шаубергера. Механізм працював на воді та звичайному повітрі.

Німці створили два зразки дископодібного апарата – діаметрами 38 та 68 метрів. Однак через стрімкий наступ Радянської армії обидва дослідні зразки довелося знищити. Ув'язнених концтабору, котрі працювали над їхнім обслуговуванням, убили. Документація безслідно зникла. Шаубергер уникнув полону та невдовзі з'явився у США, але категорично відмовився розкрити секрети літаючих дисків. Цікаво, чому? Чи справді переосмислив свою діяльність, чи не наважився оприлюднити «чужі» таємниці?

Гліб ПРЕОБРАЖЕНСЬКИЙ

ГОРОСКОП НА ТИЖДЕНЬ (з 17 до 23 січня)

Овен (21.03-20.04).

Наразі Фортуна перебуває на Вашої боці. Нові справи краще розпочати у середу-четвер - тоді успіх гарантований. Є шанс отримати цікаві й перспективні пропозиції. Роздратованість та нервозність навряд чи сприятимуть просуванню вперед.

Телець (21.04-20.05).

Будьте стриманіші в емоціях. У діловій сфері не варто проявляти ініціативу. Колеги та близькі схвально зрозуміють ставитимуться до Ваших рішень, а керівництво відзначить працездатність. Найкращим відпочинком у вихідні буде недалека подорож.

Близнюки (21.05-21.06).

На роботі краще не привертати до себе надмірної уваги. Не надто переймайтесь тим, що відбувається навколо, проте тримайте ситуацію під контролем. Налаштуйтеся на позитив - попереду вдалий період.

Рак (22.06-22.07).

Обмежте контакти і не починайте нові справи. Навіть не намагайтесь допомогти всім одразу - Вам просто сядуть на шию. Реально оцініть можливості й не перевантажуйте себе зайвими зобов'язаннями, адже буде важко протистояти обставинам. Вам допоможе врівноваженість.

Лев (23.07-23.08).

Роботи буде чимало. Вона потребуватиме сумлінності та зосередженості. Не прогайте момент, коли легко доведеться свою кваліфікованість і працездатність. Стежте за словами - кожна необдумана фраза може стати темою для пліток. У суботу позбудьтеся усього старого та непотрібного.

Діва (24.08-23.09).

Ви зможете реалізувати Ваші геніальні ідеї лише за підтримки рідних. Спілкування з новими людьми принесе багато цікавого, а знайомства потім стануть у пригоді. На вихідних з'явиться купа роботи, однак не засмучуйтесь - це вбереже від необдуманих дій та депресії. Дітям знадобиться Ваша мудра порада та фінансова підтримка.

Терези (24.09-23.10).

Обережніше поведіться з колегами та друзями - вони можуть наразити Вас на невірний фінансовий ризик. Не довіряйте власні плани першому-ліпшому. Потіште себе відпочинком, дайте можливість з'явитись у житті чомусь новому. Час відійти від стереотипів, адже всім водночас догодити неможливо.

Скорпіон (24.10-22.11).

Ваше гасло: «Спокій і впевненість у власних силах!». Професійні справи поліпшаться завдяки наполегливості та самовіддачі. Сімейні непорозуміння вирішуватимуться легко та без образ. Однак усе розпочате буде важкувато довести до кінця. І на роботі, і вдома на Вас чекатимуть метушня і клопоти.

Стрілець (23.11-21.12).

Не завжди мудрим є рішення розраховувати лише на себе. Обдумайте переваги роботи у колективі. Не упустіть прекрасну можливість перетворити власні недоліки на плюси. Щоб уникнути помилок, обмірковуйте кожний крок.

Козеріг (22.12-20.01).

Не варто впадати у відчай. Женіть від себе меланхолійні думки та настрій. Вам знадобиться умінь знайти спільну мову з людьми. Якщо хочете щось змінити у житті - не зволікайте. Остерігайтесь конфліктів та проявів мстивості недругів. Менше часу витрачайте на інших, а більше присвятіть собі.

Водолій (21.01-20.02).

Вирішуйте на важливі зустрічі, пам'ятайте про пунктуальність! Елементарне запізнення може стати перешкодою на шляху до здійснення мрій. У спілкуванні з ріднею треба заpastись терпінням. Зберігайте спокій та впевненість - усе налагодиться.

Риби (21.02-20.03).

Ваші зусилля будуть гідно оцінені! Не соромтесь при нагоді коректно підкреслити свою незамінність. У вихідні розберіться з незакінченими дрібними справами. Не перевантажуйте себе роботою - Ви майже на межі нервового зриву.

ОДНА ДОЛЯ НА ДВОХ...

Якось король Італії Умберто I завітав на обід до невеличкого ресторанчика міста Монца. Замовлення у його величності шанобливо брав сам власник закладу. Поглянувши на господаря ресторану, король раптом зрозумів, що перед ним - його точна копія. І обличчям, і статуєю обидва чоловіки були неймовірно схожі.

Розговорившись, вони виявили й інші збіги: і Умберто, і господар ресторану народилися в один і той самий день (14 березня 1844 року), до того ж в одному ж місті. Обидва одружені на жінках на ім'я Маргарита. Господар ресторану відкрив свій заклад у день коронації Умберто.

Але на цьому історія не закінчилась. У 1900 році короля сповістили, що власник ресторану, в якому той любив час від часу бувати, загинув від пострілу. Не встиг король висловити співчуття, як його самого застрелив анархіст із натовпу, що оточив карету.

При передруку посилання на тижневик «Говорить і показує Україна» обов'язково. За достовірність реклами несуть відповідальність рекламодавці, за зміст матеріалу – автори. Редакція може не поділяти точки зору авторів.

Засновники: Державний комітет телебачення і радіомовлення України та редакція газети «Говорить і показує Україна»

ГПУ

Шеф-редактор
В.о. головного редактора

Валерій СТЕПАНЮК
Ірина КЛИЩ-МОСТОВА

Газету набрано і зверстано у комп'ютерному центрі редакції, віддруковано з редакційних фотоформ ЗАТ «Сьогодні Мультимедіа», Київ, вул. Борщагівська 152-б. Друку офсетний.

Наша адреса: 03142, Київ, вул. Академіка Вернадського, 36, корпус 4. офіс 904

Телефони редакції:
Тел./факс: 424-32-44

Замовлення 06489

Індекс у каталозі: 60953

E-mail: gputele@bigmir.net; www.gipu.com.ua

